

Tuolla on meidän pihatto!

Kotiseuturakkaita huimapäitä on koolla, kun kuumailmapallo nytkähtää pehmeästi ilmaan Nurmeksen ja Valtimon rajamailta. Nyt halutaan seikkailla ja nähdä tutut maisemat yläilmoista.

Äiti ja poika Niina ja Jonne Huusko ihastelivat Niinan kotipitäjää Valtimoa ilmalennolta. Jonne mietti sitäkin, missä Suomi päättyy ja miten paljon puita maailmassa kasvaakaan.

VALTIMO (MT)
Etelästä käy vienoinen tuuli, mutta muuten sää on ihanteellinen kuuma-ilmapallolennolle. Paikallinen sade väis-tyi alkuillasta, ja aurinko saa tehdä tilaa täysikuulle iltataivaalla hehkuun.
Kuumailmapallolennolle matkaajien jännitys alkaa hellittää tai tiivistyä, kun lähtöhetki iltakahdeksalta lähestyy. Yrit-täjäkaksikko on ajanut pallonsa kanssa Suomen halki Oulusta Valtimolle.
Porukalla lähdetään sopivaa peltoa etsimään etelästä Jokikylän suunnasta, jotta päästäisiin kirkonkylän päälle len-tämään – ja löytyyhän sellainen.
”Ennen ei ole tällaista kulkupeliä täällä näkynyt. Kyytiin en varmasti lähtisi, sen verran minulla on korkean paikan kam-moa”, isäntä **Juha Janttonen** juttelee ka-mera kaulassaan pellolle kiiruhtaessaan.
Samaan aikaan pallomiehet levittävät 25-metrisen polyesterikankaansa Jant-tosen heinämaalle.
”Keväällä tuli rehua niin paljon, ettei enää ole väliksi sen kasvusta”, Janttonen myhäilee.
Ei ihme, että pilottimme **Olli Muho-nen** muistaa Pohjois-Karjalasta nimen-omaan ystävälliset ihmiset.
”Kieltevää vastausta laskeutumiselle tai nousulle ei ole tullut koskaan”, seitse-män vuotta yleisöä lennättänyt Muhonen kertoo.

”Tuo pitää kokea”
Lentoidean äiti **Virpi Määttä-Timonen** Valtimon pohjoisesta Rumon kylästä on matkustajista ainut, jolle lentokokemus on viime kesältä tuttua. Nyt hän osti lennon miehelleen **Jari Timoselle** 40-vuotispäivälahjaksi.
Viimeksi pallossa juhlittiin Virpin isän 60-vuotispäivää, jolloin Jari ei päässyt töidensä takia mukaan.
”Ei tuo ainakaan venäläistä helikopte-ria pahempi paikka voi olla”, Jari Timo-nen tuumailee ennakkoon ja on selvästi tyytyväinen synttärilahjaansa.
Virpi kuulutteli muut lähtijät mukaan Avointen kylien -teemaviikon ohjelma-esitteen kautta, ja sieltähän kuuma-ilmapallolento tietenkin pomppasi esiin perinteisten kylätanssien ja kirpputorien joukosta hurjimpana.
”Tuo pitää kokea”, ajatteli Valtimon Verkkoojelta kotoisin oleva **Reino Kuk-konen** ja innosti vaimonsa **Mirjan** mu-kaan.

”Hetkeksi lintuseksi”
Niina Huusko kiirehtii välillä pellon-laidalle asuntoautoon imettämään kol-mekuista kuopustaan ja iloitsee täysillä 30-vuotislahjaksi saamastaan elämyspa-ketista.
Mummo hoitaa vauvaa sillä välin, kun muu Huuskon perhe liitelee ilmojen halki. Esikoinen **Jonne Huusko** on vasta viisivuotias, mutta täysillä lähdössä len-nolle.
”Pallo on järkyttävän iso. Sisältä ihan kuin jäähalli. Mummo varmaan pelot-taa”, kuuluivat Jonnen kommentit.
Niinälle kuumailmapallolento on ollut pitkäaikainen haave, josta tiesivät sekä isosisko **Katja Timonen** että puoliso **Hannu Huusko**. Molemmat ryhtyivät heti toimeen, kun pallo oli tulossa koti-seudulle.
”Pidän elämyksistä ja kokemuksista, kuten tästä, että saan olla hetken kuin taivaan lintunen. Benji-hypyn tein jo,

joten ehkä seuraavaksi suuntaan lasku-varjolla hyppäämään”, Niina paljastaa, kun olemme jo sujahtaneet 800 metrin korkeuteen.
Parasta Katjalle on se, kun tuttu maise-ma alkaa erottua.
”Tuossa näkky meidän pihatto! Leh-mätkin ovat tuolla”, sisarusten kotitilalla nautakarjan kasvatusta jatkava Katja hihkuu, mutta Niina ei kiintopistettä maisemasta heti hahmota.
”Antin talo on tuolla, tässä on Haa-pajärvi, Naurisniemi on tuossa, tuo on Peltolantie, katso kolmionmuotoista pel-toa ja keltaista kattoa!” viisaavat puoliso Hannu ja sisko Katja sormilla tiuhaan osoitellen.
”Mihin Suomi päättyy?”
Pilotti Olli Muhonen suhauttelee kaa-suliekkiä palloon niin tiuhaan tahtiin, että hiki nousee päähän. Hän kertoo, että meidän pitää lentää vähän tavallista kor-keammalla ilmavirtausten takia.
Matalalla tuulet suuntaisivat pallon poispäin Valtimon kirkolta, jonka kuiten-kin seurueemme haluaa nähdä. Ja näem-mekin: urheilukentän, kirkon, kouluke-skuksen sekä Jonnen mummin ja ukin talon. Upeat vesistöt ja paljon maatiloja peltujen saartamina.
”Tämä on hiljaista menoa!” ihastelee Reino, kun olemme hetken malttaneet olla taivastelematta avaruutta, lämpöä, aurinkoa, pikkuruisia veneitä järvellä, pirunpeltoja ja muita asioita.
”Ihan hitsisti on maailmassa puita! Montako niitä on? Iskä, mihin Suomi päättyy? Tiputanko lippikseni?” Jonne pohdiskelee ja saa äidiltään tiukan vas-tauksen:
”Nyt et tiputa sinne mitään etkä yhtään kurkottele reunan yli!”

”Kuin ukkosen huminaa”
Ajan taju ilmassa katoaa. Utua on sen verran, ettemme Venäjälle saakka näe, vaikka ei se kaukana ole. Katselemme erivärisiä lampia, erotamme levät, kivi-kot, vihreyden sävyt ja vesien sinisyydet.
Lentotuntimme hupenee. Niina kuvaa oloaan kuin huvipuistolaitteen jälkeisek-si huteruudeksi, vaikkei kori juurikaan heilahtele. Korvat menevät lukkoon nou-sussa ja laskussa.
Erään talon savupiippu tuntuisi olevan hipaisuetäisyydellä, samoin pihakoivu, jonka vierestä kaarramme kylätietä kohti.
Ovesta kurkistava lomalaisten joukko vaihtaa jalkapallon MM-loppuottelun kuumailmalennolta palaavien laskeutu-misen seuraamiseen. Olemme Valtimon Nuolijärvellä aivan **Eino Roinisen** talon vieressä.
”Minä jo kuuntelin, että sataako siellä. Ääni oli vähän kuin ukkosen huminaa, ja sitten ikkunasta näin ison pallon”, Roininen astelee ulos hyväntuulisena yhdenoista maissa illalla yleisöjoukon jatkeeksi.
Joku soittaa vielä naapuripellon omis-tajalle **Kejosen Sepolle**, jolta saadaan lupa lävyyttää pallo heinikkoon.
Ryhmäkuvauksen jälkeen alkavat lopputyöt: pallo kasaan, kori autoon ja lopulta on aika ranskalaisten esikuvien tapaan poksauttaa kuohuviinipullo auki ja onnitella niin syntymäpäiväsankareita kuin kukin itseämme: saimme nauttia ai-nutlaatuisen kappaleen kauneinta kesä-Suomea.

LIISA YLI-KETOLA

Viisivuotias Jonne Huusko pääsi vanhempiensa mukana korkeuksiin, lähes kahteen kilometriin. Kurkotella ei saanut, mutta onneksi maisemat avautuivat korin aukosta.

Jari Timonen sai 40-vuotispäivälahjaksi vaimoltaan Virpi Määttä-Timoselta ainutlaatuisen lentoretken kotiseutumaisemissa.

MISKA KORPELAINEN

Tilavuudeltaan 6 000 kuution pallo laskeutui Valtimon Nuolijärvelle ja keräsi heti yleisöä lähitalosta.

VANHIN LENTOVÄLINE
Kuumailmapallo
Keksijöinä pidetään ranskalaisia Montgolfierin veljeksiä. Ensimmäinen lento tehtiin Pariisissa 21.11.1783.
Pohjoismaiden ensimmäinen lento toteutettiin Oulussa 29.8.1784 kuningas Kustaa III:n kunniaksi.
Kori eli gondoli on punottu rottingista.
Polttoaineena käytetään propaanikaasua, jota poltetaan muutaman sekunnin sykäyksinä.
Ennen kuumennusta pallo täytetään moottorikäyttöisellä puhaltimella kylmällä ilmalla.
Polttimen avulla täytetty pallo nostetaan pystyyn, minkä jälkeen matkustajat astuvat kyytiin ja asettuvat korissa neljän hengen lokeroihin.
Suomessa toimii seitsemän kuuma-ilmalentoyritystä. Noin 4 000 suomalaista osallistuu vuosittain kuumailmalennoille.